

"মৰমৰ সন্তানসকল – পিতা এই বৈশ্যালয়ক শিৱালয় কৰি গঢ়ি তুলিবলৈ আহিছে। তোমালোকৰ কৰ্তব্য হৈছে - বৈশ্যসকলকো ঈশ্বৰীয় বাৰ্তা দি তেওঁলোকৰো কল্যাণ কৰা"

প্ৰশ্ন: কোনসকল সন্তানে নিজৰ বহুত ডাঙৰ লোকচান কৰে?

উত্তৰ: যিসকলে কোনো কাৰণত মুৰুলী (পঢ়া) খতি কৰে, তেওঁ নিজৰ বহুত ডাঙৰ লোকচান কৰে। বহুত সন্তানেতো পৰস্পৰ বিতুষ্ট হোৱাৰ কাৰণে ক্লাছলৈকে নাহে। কিবা নহয় কিবা অজুহাত দেখুৱাই ঘৰতে শুই থাকে, ইয়াৰ দ্বাৰা তেওঁলোকে নিজৰে লোকচান কৰে কিয়নো বাবাইতো নিতৌ কিবা নহয় কিবা নতুন যুক্তি শুনাই থাকে, যদি নুশুনা তেন্তে সেয়া ফলপ্ৰসূ কেনেকৈ কৰিব।

ওঁম শান্তি। মৰমৰ আত্মিক সন্তানসকলে এইটোতো জানে যে এতিয়া আমি বিশ্বৰ মালিক হ'বৰ কাৰণে পুৰুষাৰ্থ কৰি আছোঁ। যদিও মায়ায়ো পাহৰাই দিয়ে। কাৰোবাকতো গোটেই দিন পাহৰাই দিয়ে। কেতিয়াও স্মৰণেই নকৰে যে আনন্দিত হৈ থাকিব। আমাক ভগৱানে পঢ়ায় এইটোও পাহৰি যায়। পাহৰি যোৱাৰ বাবে আকৌ কোনো কোনোৱে ছাৰ্ভিচ (সেৱা) কৰিব নোৱাৰে। ৰাতি বাবাই বুজালে - অধমতকৈও অধম যিসকল বৈশ্য আছে তেওঁলোকৰ ছাৰ্ভিচ (সেৱা) কৰিব লাগে। তোমালোকে বৈশ্যসকলৰ কাৰণে ঘোষণা কৰি দিয়া যে তোমালোকে পিতাৰ এই জ্ঞান ধাৰণ কৰিলে স্বৰ্গত বিশ্বৰ মহাৰাণী হ'ব পাৰা, চহকীলোক হ'ব নোৱাৰে। যিসকলে জানে, পঢ়া-লিখা কৰা হয় তেওঁলোকে ব্যৱস্থা কৰিব, তেওঁলোকক জ্ঞান দিয়াৰ, তেতিয়া বেচেৰীহঁত বহুত আনন্দিত হ'ব কিয়নো তেওঁলোকো অবলা (দুৰ্বলা নাৰী) হয়, তোমালোকে তেওঁলোকক বুজাব পাৰা। পিতাই যুক্তিতো বহুত বুজাই থাকে। কোৱা, তোমালোকেই উচ্চতকৈও উচ্চ, নীচতকৈও নীচ হৈছা। তোমালোকৰ নামৰ কাৰণেই ভাৰতৰ নাম বৈশ্যালয় হৈছে। আকৌ তোমালোক শিৱালয়লৈ যাব পাৰা - এইটো পুৰুষাৰ্থ কৰিলে। এতিয়া তোমালোকে পইচাৰ বাবে কিমান লেতেৰা কাম কৰা। এতিয়া এইবোৰ এৰা। এনেকৈ বুজালে তেওঁলোক বহুত আনন্দিত হ'ব। তোমালোকক কোনেও বাধা দিব নোৱাৰে। এয়াতো ভাল কথা নহয় জানো। গৰিবৰ মাথো ভগৱানেই। পইচাৰ কাৰণে বহুত লেতেৰা কাম কৰে। তেওঁলোকৰ যেন ধান্দা (বেপাৰ) চলে। এতিয়া সন্তানসকলে কয় - আমি কেনেকৈ ছাৰ্ভিচৰ (সেৱাৰ) বৃদ্ধি হ'ব পাৰে তাৰ যুক্তি (উপায়) উলিয়াম। কোনো কোনো সন্তান কিবা নহয় কিবা কথাত বিতুষ্ট হৈ পৰে। পঢ়িবলৈও এৰি দিয়ে। এইটো নুবুজে মই নপঢ়িলে তেন্তে নিজৰে লোকচান কৰিম। বিতুষ্ট হৈ বহি যায়। অমূকে এনেকৈ ক'লে, এনেকৈ ক'লে সেইকাৰণে নাহে। সপ্তাহত এবাৰ কোনোমতে আহে। বাবাইতো মুৰুলীত কেতিয়াবা কিবা ৰায়, কেতিয়াবা আন কিবা ৰায় দি থাকে। মুৰুলী শুনিবতো লাগে নহয় জানো। যেতিয়া ক্লাছত আহিব তেতিয়াহে শুনিব। এনেকুৱা বহুত আছে, কাৰণে-অকাৰণে অজুহাত দেখুৱাই শুই থাকিব। বাৰু, আজি নাযাওঁ। হেৰ', বাবাই এনেকুৱা ভাল ভাল পইন্টচ্ (মূল কথা) শুনায়। ছাৰ্ভিচ (সেৱা) কৰিলে উচ্চ পদো পাবা। এয়াতো হৈছে পঢ়া। বানাসীত হিন্দু-ইউনিভাৰ্চিটি (বিশ্ববিদ্যালয়) আদিত বহুত শাস্ত্ৰ পঢ়ে। অন্য কোনো ধান্দা নাথাকিলে বচ শাস্ত্ৰ মুখস্থ কৰি সংসংগ আৰম্ভ কৰি দিয়ে। তাত উদ্দেশ্য আদিতো একো নাথাকে। এই পঢ়াৰ দ্বাৰাতো সকলোৰে নাও পাৰ হয়। গতিকে তোমালোক সন্তানসকলে এনেকুৱা অধমসকলৰ ছাৰ্ভিচ (সেৱা) কৰিব লাগে। চহকীসকলে যেতিয়া দেখিব যে ইয়াত এনেকুৱা এনেকুৱাসকল আছে তেতিয়া তেওঁলোকৰ অন্তৰে আহিবলৈ নিবিচাৰিব। দেহ-অভিমান আছে নহয়। তেওঁলোকৰ লাজ লাগিব। বাৰু, তেন্তে তেওঁলোকৰ এখন বেলেগ স্কুল খুলি লোৱা। সেই পঢ়াতো হৈছে পা-পইচাৰ, শৰীৰ নিৰ্বাহৰ অৰ্থে। ইয়াততো হৈছে 21 জন্মৰ কাৰণে। কিমানৰ কল্যাণ হৈ যাব। প্ৰায়ে মাতাসকলেও সোধে যে বাবা ঘৰত গীতা পাঠশালা খোলোঁনে? তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰীয় সেৱাৰ চখ থাকে। পুৰুষসকলেতো ইফালে-সিফালে ক্লাব আদিত ঘূৰি থাকে। চহকীসকলৰ কাৰণেতো ইয়াতেই স্বৰ্গ। কিমান ফেশ্বন (ধুন-পেচ) আদি কৰি থাকে। কিন্তু দেৱতাসকলৰতো নেচাৰেল বিউটি (প্ৰাকৃতিক সৌন্দৰ্য) চোৱা কেনেকুৱা। কিমান পাৰ্থক্য আছে। এনেও ইয়াত তোমালোকক সঁচা কথা শুনোৱা হয় গতিকে কিমান কম আহে। সেয়াও গৰিবসকলহে আহে। সেইফালে তৎক্ষণাৎ গুচি যায়। তালৈও অলংকাৰেৰে শোভা কৰি যায়। গুৰুসকলে বাগদানো কৰায়। ইয়াত কাৰোবাৰ বাগদান কৰোৱাও যদি সেয়া বচাবলৈহে। কাম চিতাত বহাৰ পৰা বাচি যাওক। জ্ঞান চিতাত বহি পদম ভাগ্যশালী হৈ যাওঁক। মাতা-পিতাক কয় - এই অধোগতিৰ ধান্দা এৰি ব'লা স্বৰ্গলৈ যাওঁ। তেতিয়া কয় কি কৰোঁ, এই জগতৰ লোকসকল আমাৰ ওপৰত বিতুষ্ট হ'ব যে কুলৰ নাম বদনাম কৰিলে। বিয়া পাতি নিদিয়াতো নিয়মৰ বিপৰীত হয়। লোক-লাজ, কুলৰ মৰ্যাদা এৰি নিদিয়। ভক্তি মাৰ্গত গায় - মোৰতো এজনেই, দ্বিতীয় কোনো নাই। মীৰাৰো গীত আছে। ফিমেলচৰ (নাৰীৰ) মাজত নাম্বাৰৱান (এক নম্বৰ) ভক্ত হৈছে মীৰা, মেলচৰ (পুৰুষৰ) মাজত

নাৰদৰ গায়ন কৰা হৈছে। নাৰদৰো কাহিনী আছে নহয় জানো। তোমালোকক যদি কোনোবা নতুন ব্যক্তিয়ে কয় - মই লক্ষ্মীক বৰণ কৰিব পাৰোঁ। তেতিয়া কোৱা, নিজক চোৱা যোগ্য হোৱানে? পবিত্ৰ, সৰ্বগুণ সম্পন্ন..... হোৱানে? এয়াতো বিকাৰী পতিত সৃষ্টি। পিতা আহিছে ইয়াৰ পৰা উলিয়াই পাৱন কৰি তুলিবলৈ। পাৱন হোৱা তেতিয়াহে লক্ষ্মীক বৰণ কৰাৰ যোগ্য হ'ব পাৰিবা। ইয়াত বাবাৰ ওচৰলৈ আহে, প্ৰতিজ্ঞা কৰে আকৌ ঘৰত গৈ বিকাৰত অধঃপতিত হয়। এনেকুৱা বাতৰি আহে। বাবাই কয় - এনেকুৱাসকলক যিসকল ব্ৰাহ্মণীয়ে লৈ আহে তেওঁলোকৰ ওপৰতো প্ৰভাৱ পৰি যায়। ইন্দ্ৰ সভাৰ কাহিনীও আছে নহয়। গতিকে লৈ অহাজনৰ ওপৰতো দণ্ড হৈ যায়। বাবাই ব্ৰাহ্মণীসকলক সদায় কয় অপৈণতসকলক লৈ নাহিবা। তোমালোকৰ অৱস্থাও অৱনমিত হৈ যাব কিয়নো নিয়মৰ বাহিৰত লৈ আহে। বাস্তৱত ব্ৰাহ্মণী হোৱা অতি সহজ। 10-15 দিনতে হ'ব পাৰে। বাবাই যিকোনো লোককে বুজোৱাৰ বহুত সহজ যুক্তি শুনায়। তোমালোক ভাৰতবাসী আদি-সনাতন দেৱী-দেৱতা ধৰ্মৰ আছিল, স্বৰ্গবাসী আছিল। এতিয়া নৰকবাসী আকৌ স্বৰ্গবাসী হ'বলৈ হ'লে এই বিকাৰ ত্যাগ কৰা। কেৱল পিতাক স্মৰণ কৰা তেতিয়া বিকৰ্ম বিনাশ হৈ যাব। কিমান সহজ। কিন্তু কোনো কোনোৱে একেবাৰে নুবুজে। নিজেই যদি বুজি নাপায় তেন্তে আনক কি বুজাব। বানপ্ৰস্থ অৱস্থাতো মোহ জাগি থাকে। আজি-কালি বানপ্ৰস্থ অৱস্থাত ইমান নাযায়। তমোপ্ৰধান হয় নহয় জানো। ইয়াতে আবদ্ধ হৈ থাকে। আগতে বানপ্ৰস্থীসকলৰ ডাঙৰ ডাঙৰ আশ্ৰম আছিল। আজি-কালি ইমান নাই। 80-90 বছৰ হোৱাৰ পাচতো ঘৰ ত্যাগ নকৰে। বুজিয়ে নাপায় যে বাণীৰ সিপাৰে যাব লাগে। এতিয়া ঈশ্বৰক স্মৰণ কৰিব লাগে। ভগৱান কোন, এইটো সকলোৱে নাজানে। সৰ্বব্যাপী বুলি কৈ দিয়ে তেন্তে স্মৰণ কাক কৰিব। এইটোও বুজি নাপায় যে আমি পূজাৰী। পিতাইতো তোমালোকক পূজাৰীৰ পৰা পূজ্য কৰি তোলে সেয়াও 21 জন্মৰ কাৰণে। তাৰ বাবে পুৰুষাৰ্থতো কৰিব লাগিব।

বাবাই বুজাইছে - এই পুৰণি সৃষ্টিতো নাশ হৈ যাব। এতিয়া আমি ঘৰলৈ যাব লাগে - বচ এয়াই বুদ্ধিত উদয় হৈ থাকিব লাগে। তাত ক্ৰিমিনেল (আসুৰিক) কথা নাথাকে। পিতা আহি সেই পবিত্ৰ সৃষ্টিৰ কাৰণে তৈয়াৰ কৰায়। সেৱাধাৰী মৰমৰ সন্তানসকলকতো নয়নত বহুৱাই লৈ যায়। গতিকে অধমসকলক উদ্ধাৰ কৰিবৰ বাবে বাহাদুৰি লাগে, সেই গভাৰ্ণমেণ্টততো (চৰকাৰততো) ডাঙৰ ডাঙৰ গোট থাকে। তেওঁলোক পঢ়া-লিখা কৰি টিপ-টপ হৈ যায়। ইয়াততো বহুত গৰিব সাধাৰণ আছে। তেওঁলোকক পিতাই বহি ইমান উম্মলৈ লৈ যায়। চলনো বহুত ৰয়েল (মাৰ্জিত) হোৱা উচিত। ভগৱানে পঢ়ায়। সেই পঢ়াত কোনো ডাঙৰ পৰীক্ষাত পাছ কৰিলে (উত্তীৰ্ণ হ'লে) তেতিয়া কিমান টিপ-টপ হৈ যায়। ইয়াততো পিতা গৰিবৰ কল্যাণকাৰী হয়। গৰিবেহে কিবা নহয় কিবা পঠিয়াই দিয়ে। এক-দুই টকাৰো মণি-অৰ্দ্ৰাৰ পঠিয়াই দিয়ে। পিতাই কয় - তোমালোকতো মহান ভাগ্যশালী হোৱা। ৰিটাৰ্নত (প্ৰতিদানত) বহুত পাই যোৱা। এয়াও কোনো নতুন কথা নহয়। সাক্ষী হৈ ড্ৰামাক প্ৰত্যক্ষ কৰে। পিতাই কয় - সন্তানসকল ভালদৰে পঢ়া। এয়া ঈশ্বৰীয় যন্ত্ৰ যি বিচৰা সেয়া লোৱা। কিন্তু ইয়াত ল'লে তাত কম হৈ যাব। স্বৰ্গততো সকলো পাবা। বাবাকতো ছাৰ্ভিচত (সেৱাত) বহুত উদ্যমী সন্তানৰ প্ৰয়োজন। 'সুদেহ'ৰ দৰে, 'মোহিনী'ৰ দৰে, যাৰ সেৱাৰ উৎসাহ-উদ্দীপনা আছে। তোমালোকৰ নাম বহুত প্ৰসিদ্ধ হৈ যাব। তেতিয়া তোমালোকক বহুত মান দিব। বাবাই সকলো ডায়ৰেক্সন (নিৰ্দেশনা) দি থাকে। বাবাইতো কয় - সন্তানসকল ইয়াত যিমান সময় পোৱা, স্মৃতিত থাকা। পৰীক্ষাৰ দিন ওচৰ চাপি আহিলে তেতিয়া একান্তত গৈ পঢ়ে। প্ৰাইভেট (ব্যক্তিগত) শিক্ষকো ৰাখে। আমাৰ ওচৰত শিক্ষকতো বহুত আছে, কেৱল পঢ়াৰ ধাউতি থকা উচিত। পিতাইতো বহুত সহজকৈ বুজায়। কেৱল নিজক আত্মা বুলি নিশ্চয় কৰা। এই শৰীৰতো বিনাশী হয়। তোমালোক আত্মা অবিনাশী হোৱা। এই জ্ঞান এবাৰেই পোৱা যায় আকৌ সত্যযুগৰ পৰা কলিযুগৰ অন্তলৈকে কোনেও নাপায়। তোমালোকেহে পোৱা। আমি আত্মা হওঁ এইটো দৃঢ় নিশ্চয় কৰি লোৱা। পিতাৰ পৰা আমি উত্তৰাধিকাৰ পাওঁ। পিতাৰ স্মৃতিৰ দ্বাৰাই বিকৰ্ম বিনাশ হ'ব। বচ। এয়া ভিতৰত মন্থন কৰি থাকিলে তেতিয়াও বহুত কল্যাণ হ'ব পাৰে। কিন্তু চাৰ্ট (খতিয়ানৰ তালিকা) নাৰাখেই। লিখি লিখি আকৌ ভাগৰি যায়। বাবাই বহুত সহজকৈ শুনায়। আমি আত্মাসকল সত্বেপ্ৰধান আছিলোঁ, এতিয়া তমোপ্ৰধান হৈছোঁ। এতিয়া পিতাই কয় - মোক স্মৰণ কৰিলে সত্বেপ্ৰধান হৈ যাব। কিমান সহজ তথাপি পাহৰি যায়। যিমান সময় বহা নিজকে আত্মা বুলি বুজা। মই আত্মা বাবাৰ সন্তান হওঁ। পিতাক স্মৰণ কৰিলে স্বৰ্গৰ বাদশ্বাহী (সাম্ৰাজ্য) পাবা। পিতাক স্মৰণ কৰিলে আধাকল্পৰ পাপ ভস্ম হৈ যাব। কিমান সহজ যুক্তি শুনায়। সকলো সন্তানে শুনি আছে। এই বাবাই (ব্ৰহ্মা বাবাই) নিজেও প্ৰেক্ষিচ (অভ্যাস) কৰে সেইবাবেতো শিকায় নহয় জানো। মই বাবাৰ ৰথ হওঁ, বাবাই মোক খুৱায়। তোমালোক সন্তানসকলেও এনেকৈ বুজা। শিৱবাবাক স্মৰণ কৰি থাকিলে কিমান লাভ হ'ব। কিন্তু পাহৰি যায়। বহুত সহজ হয়। ধাণ্ডা (ব্যৱসায়ত) কোনো গ্ৰাহক নাহিলে স্মৃতিত বহি যোৱা। মই আত্মা হওঁ, বাবাক স্মৰণ কৰিব লাগে। বেমাৰতো স্মৰণ কৰিব পাৰা। যদি বান্ধোনত থাকোঁতা হোৱা তেন্তে তাত বহি তোমালোকে স্মৰণ কৰি থকা তেতিয়া 10-12 বছৰৰ সকলতকৈও উচ্চ পদ পাব পাৰিবা। ভাল বাবু!

অতি মৰমৰ, কল্পৰ পাচত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা-পিতা বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু গুডমৰ্ণিং।
আত্মিক পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য সাৰ:-*

(1) ছাৰ্ভিচত (সেৱাত) বহুত উদ্যমী হ'ব লাগে। যিমান সময় পোৱা একান্তত বহি পিতাক স্মৰণ কৰিব লাগে। পঢ়াৰ চখ
ৰাখিব লাগে। পঢ়াৰ প্ৰতি বিতুষ্ট হ'ব নালাগে।

(2) নিজৰ চলন বহুত ৰয়েল (মার্জিত) হ'ব লাগে, বঢ় এতিয়া ঘৰলৈ যাব লাগে, পুৰণি সৃষ্টি নাশ হৈ যাব সেইবাবে মোহৰ
জৰি চিঙি দিব লাগে। বানপ্ৰস্থ (বাণীৰ সিপাৰৰ) অৱস্থাত থকাৰ অভ্যাস কৰিব লাগে। অধমসকলকো উদ্ধাৰ কৰাৰ
সেৱা কৰিব লাগে।

বৰদান: পিতা ব্ৰহ্মাৰ সমান মহা ত্যাগৰ দ্বাৰা মহান ভাগ্য গঢ়োঁতা নান্দাৰৱান (এক নম্বৰৰ) ফৰিস্তা তথা বিশ্ব
মহাৰাজন হোৱা
নান্দাৰৱান ফৰিস্তা তথা বিশ্ব মহাৰাজন হোৱাৰ বৰদান সেইসকল সন্তানে প্ৰাপ্ত কৰে যিসকল পিতা ব্ৰহ্মাৰ
প্ৰতিটো কৰ্ম ৰূপী খোজত খোজ দিওঁতা হয়। যাৰ মন-বুদ্ধি সাকাৰত সদায় পিতাৰ আগত সমৰ্পিত হয়।
যিদৰে পিতা ব্ৰহ্মাই এইটো মহা ত্যাগেৰে মহান ভাগ্য প্ৰাপ্ত কৰিলে অৰ্থাৎ নান্দাৰৱান (এক নম্বৰ) সম্পূৰ্ণ
ফৰিস্তা আৰু নান্দাৰৱান বিশ্ব মহাৰাজন হ'ল এনেকৈ ফল' ফাদাৰ (পিতাক অনুসৰণ) কৰা সন্তানসকলো
মহান ত্যাগী অথবা সৰ্বস্ব ত্যাগী হ'ব। সংস্কাৰ ৰূপতো বিকাৰৰ বংশক ত্যাগ কৰিব।

শ্লোগান: এতিয়া সকলো আধাৰ চিঙি যাব সেয়েহে এজন পিতাক নিজৰ আধাৰ কৰি লোৱা।

!! ওঁম্ শান্তি !!